

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B**

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/65/ES

ze dne 26. října 2005

o zvýšení zabezpečení přístavů

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 28)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009	L 87	109	31.3.2009
► <u>M2</u>	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1243 ze dne 20. června 2019	L 198	241	25.7.2019

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
2005/65/ES**

ze dne 26. října 2005

o zvýšení zabezpečení přístavů

(Text s významem pro EHP)

Článek 1

Předmět

1. Hlavním cílem této směrnice je zavedení opatření Společenství pro zvýšení zabezpečení přístavů vzhledem k hrozbám výskytu případů ohrožení bezpečnosti. Tato směrnice rovněž zajišťuje, že bezpečnostní opatření přijatá při uplatňování nařízení (ES) č. 725/2004 těží ze zvýšeného zabezpečení přístavů.
2. Opatření uvedená v odstavci 1 se skládají ze:
  - a) společných základních pravidel pro opatření v oblasti zabezpečení přístavů;
  - b) mechanismu pro provádění těchto pravidel;
  - c) vhodných mechanismů pro kontrolu dodržování těchto pravidel.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví bezpečnostní opatření, která mají být v přístavech dodržována. Členské státy mohou použít ustanovení této směrnice na oblasti související s přístavy.
2. Opatření stanovená touto směrnicí se použijí na všechny přístavy na území členského státu, v nichž se nachází jedno nebo více přístavních zařízení, na které se vztahuje schválený bezpečnostní plán přístavních zařízení podle nařízení (ES) č. 725/2004. Tato směrnice se nevztahuje na vojenská zařízení v přístavech.
3. Členské státy vymezí pro každý přístav hranice přístavu pro účely této směrnice, přičemž odpovídajícím způsobem zohlední informace vyplývající z hodnocení zabezpečení přístavu.
4. Jestliže byly členským státem vymezeny hranice přístavního zařízení ve smyslu nařízení (ES) č. 725/2004 tak, že ve skutečnosti zahrnují přístav, mají příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 725/2004 přednost před ustanoveními této směrnice.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „přístavem“ každá přesně stanovená oblast s pevninskou a mořskou částí, s hranicemi vymezenými členským státem, v němž se přístav nachází, obsahující objekty a zařízení určené k usnadnění operací obchodní námořní dopravy;

▼B

2. „součinností mezi lodí a přístavem“ přímé a bezprostřední interakce způsobené jednáním, které vzniká v důsledku pohybu osob, zboží nebo při poskytování přístavních služeb směrem k lodi nebo směrem z lodi;
3. „přístavním zařízením“ místo, kde dochází k součinnosti mezi lodí a přístavem: zahrnuje oblasti jako kotviště, čekací nábřeží a přístupové cesty od moře;
4. „kontaktním místem pro zabezpečení přístavů“ subjekt určený každým členským státem, aby sloužil Komisi a jiným členským státům jako kontaktní místo a usnadňoval a vyhodnocoval provádění opatření pro zabezpečení přístavů stanovených touto směrnicí a informoval o něm;
5. „bezpečnostním orgánem přístavu“ orgán odpovědný za otázky zabezpečení v daném přístavu.

*Článek 4***Koordinace s opatřeními přijatými při uplatňování nařízení (ES) č. 725/2004**

Členské státy zajistí, aby opatření pro zabezpečení přístavů zavedená touto směrnicí byla úzce koordinována s opatřeními přijatými při uplatňování nařízení (ES) č. 725/2004.

*Článek 5***Bezpečnostní orgán přístavu**

1. Členské státy určí bezpečnostní orgán přístavu pro každý přístav, na který se vztahuje tato směrnice. Bezpečnostní orgán přístavu lze určit pro více než jeden přístav.
2. Bezpečnostní orgán přístavu odpovídá za přípravu a provádění plánů zabezpečení přístavu, které vycházejí z výsledků hodnocení zabezpečení přístavu.
3. Členské státy mohou bezpečnostním orgánem přístavu určit „orgán příslušný pro bezpečnost námořní dopravy“ podle nařízení (ES) č. 725/2004.

*Článek 6***Hodnocení zabezpečení přístavu**

1. Členské státy zajistí, že se pro přístavy, na které se vztahuje tato směrnice, provede hodnocení zabezpečení přístavu. Tato hodnocení řádným způsobem zohlední zvláštnosti různých částí přístavu a považuje-li to příslušný orgán členského státu za vhodné, rovněž jeho přílehlých oblastí, pokud tyto oblasti mají vliv na zabezpečení přístavu, a vezmou v úvahu hodnocení pro přístavní zařízení v rámci jejich hranic, provedené podle nařízení (ES) č. 725/2004.
2. Každé hodnocení zabezpečení přístavu se provede alespoň s přihlédnutím k podrobným požadavkům uvedeným v příloze I.
3. Hodnocení zabezpečení přístavu může být provedeno uznanou bezpečnostní organizací podle článku 11.

▼B

4. Hodnocení zabezpečení přístavu schvaluje dotyčný členský stát.

*Článek 7***Plán zabezpečení přístavu**

1. Členské státy zajistí, aby na základě výsledků hodnocení zabezpečení přístavu byly vytvořeny, udržovány a aktualizovány plány zabezpečení přístavu. Plány zabezpečení přístavu odpovídajícím způsobem reagují na zvláštnosti různých částí přístavu a začleňují plány zabezpečení přístavních zařízení v rámci jejich hranic podle nařízení (ES) č. 725/2004.

2. Plány zabezpečení přístavu určí pro každý z rozdílných stupňů zabezpečení podle článku 8:

- a) postupy, které se mají dodržovat;
- b) opatření, které je třeba přijmout;
- c) činnosti, které se mají provést.

3. Každý plán zabezpečení přístavu zohledňuje alespoň podrobné požadavky uvedené v příloze II. Je-li to vhodné, obsahuje plán zabezpečení přístavu v potřebném rozsahu především bezpečnostní opatření, která se týkají cestujících a vozidel připravených k naložení či naložení na námořní plavidla přepravující cestující a vozidla. V případě mezinárodní námořní dopravy dotčené členské státy při hodnocení zabezpečení spolupracují.

4. Plány zabezpečení přístavu mohou být vypracovány uznanou bezpečnostní organizací podle článku 11.

5. Plány zabezpečení přístavu schvaluje před jejich provedením dotyčný členský stát.

6. Členské státy zajistí dohled nad prováděním plánů zabezpečení přístavu. Tento dohled je koordinován s ostatními kontrolními činnostmi prováděnými v přístavu.

7. Členské státy musí zajistit provádění odpovídajících cvičení s ohledem na základní požadavky na bezpečnostní výcvik, uvedené v příloze III.

*Článek 8***Stupně zabezpečení**

1. Členské státy zavedou systém stupňů zabezpečení pro přístavy nebo části přístavů.

2. Stanoví se 3 stupně zabezpečení podle nařízení (ES) č. 725/2004:

- „stupněm zabezpečení 1“ je stupeň, na kterém musí být neustále dodržována příslušná minimální ochranná bezpečnostní opatření;
- „stupněm zabezpečení 2“ je stupeň, na kterém musí být dodržována příslušná dodatečná ochranná bezpečnostní opatření, a to po dobu trvání zvýšeného rizika výskytu bezpečnostní události;

▼ B

— „stupněm zabezpečení 3“ je stupeň, na kterém musí být dodržována další zvláštní ochranná bezpečnostní opatření, a to po omezenou dobu, kdy je vznik bezpečnostní události pravděpodobný nebo bezprostřední, ačkoli není nutné znát konkrétní cíl.

3. Členské státy určí užívané stupně zabezpečení pro každý přístav nebo část přístavu. V závislosti na výsledku hodnocení zabezpečení přístavu může členský stát stanovit, že pro každý stupeň zabezpečení mají být v různých částech přístavu provedena různá bezpečnostní opatření.

4. Členské státy sdělí příslušné osobě nebo osobám platný stupeň zabezpečení pro každý přístav nebo část přístavu a jakékoli jejich změny.

*Článek 9***Bezpečnostní technik přístavu**

1. Pro každý přístav schválí dotyčný členský stát bezpečnostního technika přístavu. Je-li to možné, má každý přístav svého bezpečnostního technika přístavu, případně může mít společného bezpečnostního technika.

2. Bezpečnostní technici přístavu plní úlohu kontaktního bodu pro otázky zabezpečení přístavu.

3. Pokud bezpečnostní technik přístavu není zároveň bezpečnostním technikem přístavního zařízení podle nařízení (ES) č. 725/2004, musí být mezi nimi zajištěna úzká spolupráce.

*Článek 10***Přezkumy**

1. Členské státy zajistí případný přezkum hodnocení zabezpečení přístavu a plánů zabezpečení přístavu. Přezkum se provádí alespoň jednou za pět let.

2. Rozsah přezkumu je uveden v článku 6 nebo případně v článku 7.

*Článek 11***Uznaná bezpečnostní organizace**

Členské státy mohou pro účely této směrnice jmenovat uznané bezpečnostní organizace. Uznané bezpečnostní organizace musí splňovat podmínky stanovené v příloze IV.

*Článek 12***Kontaktní místo pro zabezpečení přístavů**

Členské státy jmenují pro otázky související se zabezpečením přístavů kontaktní místo. Členské státy mohou pro otázky související se zabezpečením přístavů určit kontaktní místo jmenované podle nařízení (ES) č. 725/2004. Kontaktní místo pro zabezpečení přístavů předá Komisi seznam přístavů, na které se vztahuje tato směrnice, a informuje ji o jakýchkoli změnách v tomto seznamu.

▼ B*Článek 13***Provádění a kontrola shody**

1. Členské státy vytvoří systém zajišťující odpovídající a pravidelný dohled nad plány zabezpečení přístavů a jejich prováděním.
2. Komise ve spolupráci s kontaktními místy uvedenými v článku 12 sleduje provádění této směrnice členskými státy.
3. Toto sledování provádí společně s inspekcemi podle čl. 9 odst. 4 nařízení (ES) č. 725/2004.

▼ M2*Článek 14***Změny příloh I až IV**

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14a, kterými se mění přílohy I až IV za účelem jejich přizpůsobení zkušenostem získaným při jejich provádění, avšak bez rozšiřování oblasti působnosti této směrnice.

Pokud je to ze závažných a naléhavých důvodů v případě změn potřebných k úpravě příloh I až IV nutné, použije se na akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku postup stanovený v článku 14b.

*Článek 14a***Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 14 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 26. července 2019. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 14 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

▼ M2

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 14 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

*Článek 14b***Postup pro naléhavé případy**

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 14a odst. 6. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

▼ B*Článek 16***Důvěrnost a šíření informací**

1. Při uplatňování této směrnice přijímá Komise, v souladu s rozhodnutím 2001/844/ES, ESUO, Euratom⁽¹⁾, vhodná opatření k ochraně utajených informací, ke kterým má přístup nebo které jí byly sděleny členskými státy.

Členské státy přijmou rovnocenná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

2. Každá osoba, která vykonává bezpečnostní inspekce nebo zpracovává utajené informace, které se vztahují k této směrnici, musí mít prověrku pro příslušný stupeň utajení od členského státu, jehož je státním příslušníkem.

*Článek 17***Sankce**

Členské státy zajistí zavedení účinných, přiměřených a odrazujících sankcí za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2005/94/ES, Euratom (Úř. věst. L 31, 4.2.2005, s. 66).

▼B*Článek 18***Provedení**

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do června 2007. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 19***Hodnoticí zpráva**

Do prosince 2008 a každých pět let poté Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě hodnoticí zprávu založenou mimo jiné na údajích získaných podle článku 13. V této zprávě Komise analyzuje dodržování této směrnice členskými státy a účinnosti přijatých opatření. Bude-li to nezbytné, předloží návrhy dodatečných opatření.

*Článek 20***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 21***Určení**

Tato směrnice je určena členskými státem, které mají přístavy uvedené v čl. 2 odst. 2.

PŘÍLOHA I

HODNOCENÍ ZABEZPEČENÍ PŘÍSTAVU

Hodnocení zabezpečení přístavu je základem plánu zabezpečení a jeho provádění. Hodnocení zabezpečení přístavu zahrnuje alespoň:

- identifikaci a vyhodnocení důležitého majetku a infrastruktury, které je třeba chránit,
- identifikaci možných hrozeb majetku a infrastruktury a pravděpodobnost jejich výskytu, za účelem vytvoření a upřednostnění bezpečnostních opatření,
- identifikaci, výběr a upřednostnění protiopatření a procedurálních změn a jejich úrovně účinnosti při snižování zranitelnosti a
- identifikaci slabých článků, včetně lidských faktorů v infrastruktuře, opatřeních a postupech.

Pro tento účel hodnocení alespoň:

- určí všechny oblasti, které jsou významné pro zabezpečení přístavu, a tím také vymezí hranice přístavu. To zahrnuje přístavní zařízení, na něž se již vztahuje nařízení (ES) č. 725/2004, a jejichž hodnocení rizika bude sloužit jako základ,
- určí bezpečnostní otázky, které vyplývají z rozhraní mezi opatřeními pro zabezpečení přístavních zařízení a ostatními opatřeními pro zabezpečení přístavu,
- určí, kteří z pracovníků v přístavu mají být podrobena ověření spolehlivosti nebo bezpečnostní prověrce z důvodu jejich účasti ve vysoce rizikových oblastech,
- pokud je to užitečné, rozdělí přístav na části podle pravděpodobnosti výskytu bezpečnostních událostí. Oblasti nebudou posuzovány pouze podle jejich profilu coby potenciálních cílů, ale také podle jejich potenciální role průchozího místa v případě napadení přilehlých oblastí,
- určí rizikové varianty, např. ty, které jsou sezónního charakteru,
- určí zvláštní charakteristiky každé podoblasti, jako je lokalita, přístup, dodávky elektrické energie, komunikační systém, vlastnictví, uživatelé a ostatní prvky, které jsou považovány za významné z hlediska zabezpečení,
- určí potenciální scénáře hrozeb pro přístav. Celý přístav nebo zvláštní část jeho infrastruktury, náklad, zavazadla, lidé nebo dopravní zařízení v přístavu mohou být přímým cílem neurčené hrozby,
- určí zvláštní důsledky scénáře hrozeb. Důsledky mohou mít dopad na jednu nebo více podoblastí. Určí jak přímé, tak nepřímé důsledky. Zvláštní pozornost je věnována nebezpečí ztrát na životech,
- určí možnost hromadných následků bezpečnostních událostí,
- určí zranitelnost každé podoblasti,
- určí všechny organizační aspekty, které jsou významné pro celkové zabezpečení přístavu, včetně rozdělení všech orgánů, které mají vztah k zabezpečení, existujících pravidel a postupů;
- určí zranitelná místa celkového zabezpečení přístavu, související s organizačními, legislativními a procedurálními aspekty,

▼B

- určí opatření, postupy a činnosti zaměřené na snížení kritických zranitelných míst. Zvláštní pozornost je věnována potřebě a prostředkům kontroly přístupu nebo omezení přístupu do celého přístavu nebo jeho zvláštních částí, včetně identifikace cestujících, zaměstnanců přístavu nebo ostatních dělníků, návštěvníků a posádek lodí, požadavkům na sledování oblasti nebo činností, kontroly nákladu a zavazadel. Opatření, postupy a činnosti musí odpovídat vnímanému riziku, které se může lišit v různých částech přístavu,
- určí, jak budou posílena opatření, postupy a činnosti v případě zvýšení stupně zabezpečení,
- určí zvláštní požadavky pro to, jak jednat při vzniku bezpečnostních situací, jako je „podezřelý“ náklad, zavazadlo, lodní zásoby nebo osoby, neznámá balíky, známá nebezpečí (např. bomba). Tyto požadavky analyzují podmínky pro nezbytnost odstranění rizika buď na místě, nebo po jeho přesunutí na bezpečné místo,
- určí opatření, postupy a činnosti zaměřené na omezení a zmírnění následků,
- určí úkolové skupiny pro vhodné a správné provádění určených opatření, postupů a činností,
- věnují případně zvláštní pozornost vztahu k ostatním plánům zabezpečení (např. plánům zabezpečení přístavních zařízení) a ostatním existujícím bezpečnostním opatřením. Pozornost je také věnována vztahu k ostatním plánům odezvy (např. plán odezvy na únik ropy, plán pro výjimečné situace v přístavu, plán zdravotního zásahu, plán pro případ jaderné katastrofy atd.);
- určí komunikační požadavky pro provádění opatření a postupů,
- věnují zvláštní pozornost opatřením na ochranu bezpečnostně citlivých informací proti jejich prozrazení,
- určí požadavky na informovanost u všech zúčastněných osob a případně u veřejnosti.

*PŘÍLOHA II***PLÁN ZABEZPEČENÍ PŘÍSTAVU**

Plán zabezpečení přístavu stanoví bezpečnostní opatření přístavu. Je založen na závěrech hodnocení zabezpečení přístavu. Stanoví jasná opatření. Obsahuje kontrolní mechanismus, který umožňuje, jestliže je to nezbytné, přijetí vhodných nápravných opatření.

Plán zabezpečení přístavu:

- vymezí všechny oblasti důležité pro zabezpečení přístavu. V závislosti na hodnocení zabezpečení přístavu se opatření, postupy a činnosti mohou mezi jednotlivými podoblastmi lišit. Některé podoblasti mohou vyžadovat silnější preventivní opatření než ostatní. Zvláštní pozornost je věnována hranicím mezi podoblastmi, jak jsou určena v hodnocení zabezpečení přístavu,
- zajistí koordinaci mezi bezpečnostními opatřeními pro oblasti s různými bezpečnostními charakteristikami,
- je-li to nezbytné, stanoví různá opatření s ohledem na různé části přístavu, měnící se stupně zabezpečení a zvláštní zpravodajskou činnost,
- určí organizační strukturu podporující zvýšení zabezpečení přístavu.

Plán zabezpečení založený na uvedených všeobecných aspektech rozděluje úkoly a stanoví pracovní plány v těchto oblastech:

- požadavky na přístup. Pro některé oblasti vstoupí požadavky v platnost pouze tehdy, pokud stupeň zabezpečení překročí určité minimální meze. V plánu zabezpečení se plně uvedou všechny požadavky a meze,
- požadavky na kontrolu totožnosti, zavazadel a nákladu. Požadavky se mohou, ale nemusí, vztahovat na podoblasti. Na různé podoblasti se požadavky mohou, ale nemusí, vztahovat v plném rozsahu. Osoby vstupující do nebo pohybující se uvnitř podoblasti mohou být podrobeny kontrole. Plán zabezpečení přístavu přiměřeně reaguje na závěry hodnocení zabezpečení přístavu, což je nástroj, podle kterého se určují požadavky na zabezpečení každé podoblasti a na každém stupni zabezpečení. Jestliže jsou pro účely zabezpečení přístavu vytvořeny průkazy totožnosti, stanoví se jasné postupy pro jejich vydávání, kontrolu užívání a vracení. Takové postupy zohlední zvláštnosti některých skupin uživatelů přístavu a umožní zvláštní opatření za účelem omezení negativního dopadu požadavků kontroly přístupu. Kategorie přinejmenším zahrnou námořníky, příslušné úředníky, osoby pravidelně pracující v přístavu nebo pravidelně navštěvující přístav, obyvatele žijící v přístavu a osoby příležitostně pracující v přístavu nebo příležitostně navštěvující přístav,
- spolupráce s orgány kontroly nákladu, zavazadel a cestujících. Jestliže je to nutné, plán stanoví vazby na informační a odbavovací systémy těchto orgánů, včetně možných předpříjezdových odbavovacích systémů,
- postupy a opatření pro zacházení s podezřelým nákladem, zavazadly, lodními zásobami nebo osobami, včetně vymezení bezpečné oblasti; rovněž pro ostatní bezpečnostní záležitosti a porušení zabezpečení přístavu,
- požadavky na sledování podoblastí nebo činností uvnitř podoblastí. Potřeby technických řešení a technická řešení samotná se odvozují od hodnocení zabezpečení přístavu,
- značení. Oblasti s případnými požadavky na přístup nebo kontrolu musí být řádně označeny. Požadavky na kontrolu a přístup zohlední všechny významné stávající právní předpisy a zkušenosti. Sledování činností bude řádně označeno, jestliže to vnitrostátní právní předpisy požadují,

▼ B

- komunikace a prověřování zabezpečení. Všechny důležité bezpečnostní informace musí být řádně sdělovány v souladu se standardy prověřování zabezpečení, které jsou uvedeny v plánu. S ohledem na citlivost některých informací je komunikace založena na zásadě poskytování informací jen osobám, které je potřebují, ale pokud to je nutné, zahrne nezbytné postupy pro komunikaci s veřejností. Normy prověřování zabezpečení tvoří část plánu a jsou zaměřeny na ochranu bezpečnostně citlivé informace proti neoprávněnému vyzrazení,
- podávání zpráv o bezpečnostních událostech. Za účelem dosažení rychlé reakce plán zabezpečení přístavu stanoví jasné požadavky na podávání zpráv o všech bezpečnostních událostech bezpečnostnímu technikovi přístavu nebo orgánu pro zabezpečení přístavu,
- propojení s jinými preventivními plány a činnostmi. Plán konkrétně upravuje propojení s ostatními preventivními a kontrolními činnostmi platnými v přístavu,
- propojení s jinými plány odezvy nebo zařazení zvláštních opatření, postupů a činností odezvy. Plán podrobně stanoví propojení a koordinaci s ostatními plány odezvy a plány pro výjimečné situace. Jestliže je to nutné, vyřeší se konflikty a nedostatky,
- požadavky na školení a cvičení,
- funkční organizace zabezpečení přístavu a její pracovní postupy. Plán zabezpečení přístavu podrobně stanoví organizaci zabezpečení přístavu, rozdělení úkolů a pracovní postupy. Také případně podrobně upravuje koordinaci s bezpečnostními techniky přístavních zařízení a bezpečnostními důstojníky lodí. Určuje úkoly výboru pro zabezpečení přístavu, jestliže tento výbor existuje,
- postupy pro úpravu a aktualizaci plánu zabezpečení přístavu.

▼B*PŘÍLOHA III***ZÁKLADNÍ POŽADAVKY NA CVIČENÍ**

Nejméně jedenkrát během kalendářního roku a s odstupem nejvýše 18 měsíců se provádějí různá cvičení, která mohou zahrnovat účast bezpečnostních techniků přístavních zařízení, spolu s příslušnými orgány členských států, bezpečnostních techniků společností nebo, je-li to možné, bezpečnostních důstojníků lodí. Požadavek na účast bezpečnostních techniků společností a bezpečnostních důstojníků lodí na společných cvičeních bere v úvahu dopad na zabezpečení a provoz lodí. Tato cvičení zkouší komunikaci, koordinaci, dostupnost zdrojů a odezvu. Tato cvičení mohou být prováděna:

1. v plném rozsahu a v reálném čase;
2. jako simulace na panelu nebo formou semináře; nebo
3. v kombinaci s ostatními cvičeními pořádanými jako odezva na mimořádné události nebo ostatními cvičeními státních orgánů v přístavu.

▼B*PŘÍLOHA IV***PODMÍNKY, KTERÉ MÁ PLNIT UZNANÁ BEZPEČNOSTNÍ ORGANIZACE**

Uznaná bezpečnostní organizace musí být schopná prokázat:

1. odborné znalosti v důležitých aspektech zabezpečení přístavu;
2. odpovídající znalosti funkcí přístavu, včetně znalostí plánu a konstrukce přístavu;
3. odpovídající znalosti ostatních důležitých činností z hlediska zabezpečení, které potenciálně ovlivňují zabezpečení přístavu;
4. schopnost posoudit pravděpodobná bezpečnostní rizika přístavu;
5. schopnost udržovat a zlepšovat odborné bezpečnostní znalosti svých pracovníků;
6. schopnost sledovat stálou spolehlivost svých pracovníků;
7. schopnost zachovávat vhodná opatření, která zabraňují neoprávněnému prozrazení bezpečnostně citlivých materiálů nebo přístupu k nim;
8. znalost příslušných vnitrostátních a mezinárodních právních předpisů a požadavků na zabezpečení;
9. znalost běžných bezpečnostních hrozeb a jejich modelů;
10. schopnost rozpoznávat a odhalovat zbraně, nebezpečné látky a zařízení;
11. schopnost rozpoznávat na nediskriminačním základě vlastnosti a vzorce chování osob, které mohou ohrozit bezpečnost přístavu;
12. znalost metod používaných k obcházení bezpečnostních opatření;
13. znalost zabezpečovacích a sledovacích zařízení a systémů, a jejich provozních omezení.

Uznaná bezpečnostní organizace, která zpracovala hodnocení zabezpečení přístavu nebo přezkum takového hodnocení pro přístav, nemůže vytvořit ani přezkoumat plán zabezpečení tohoto přístavu.